Şaka

ŞEKER PAHALILIĞINDA..

— Yeni hizmetçiniz ne güzel şey... Şeker gibi kız doğrusu...

— Onun için bizimki dört elle sarılmış kaçırmamaya gayret ediyor.

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Satıcı — Niçin beğenmiyorsunuz bayan.. Fiatlarda yüzde elli tenzilât yaptık !..

Bayan — Evet ama, ayni tenzilâtı malların cinsinde de yapmışsınız...

ÇAPKIN KOCANIN BULDUĞU ÇARE

Kadın — Ah ne iyi kocacığım... Okuyarak uyuduğun geceler kat'iyyen horlamıyorsun...

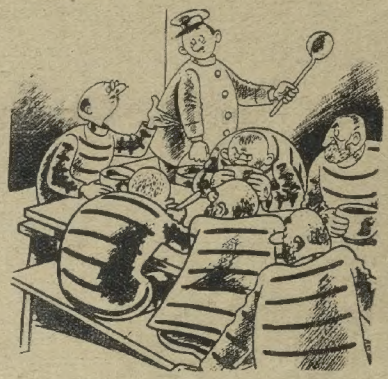

HAPİSHANEDE..

Gardiyan — Ne somurtup duruyorsun?..

İstifçi — Beni deliğe tıktıran şu yüz çuval şekerden bir kilocuk verin de ağzımın tadı yerine gelsin !..

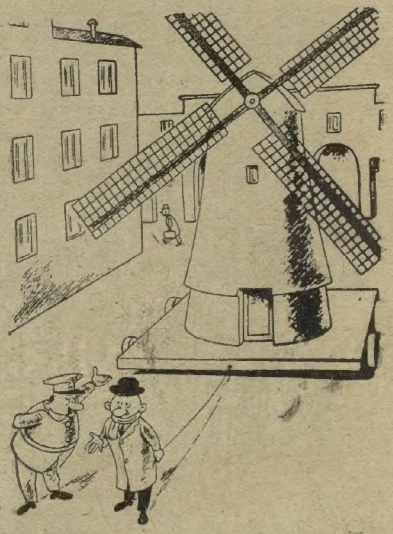

UN KITLIĞINDA...

Polis — Yahu... Koca değirmeni nereye götürüyorsun ?..

Değermenci — Müzeye...

Kız — Etrafımızdaki ağaçlar dehşetli sinirime dokunuyor !..

Erkek — Öyle ise gel bir sinemaya gidelim !...

— Kütüphanen pek şık ama, kitapların az !..

— Kabahat benim değil... Eş dost artık kitap vermez oldu...

KUVVETLİ BİR MANTIK !..

— İçki insanın hayatını kısaltırmış diyorlar...

— Yok canım... Bizim ev sahibinin beş yaşında ölen çocuğu da içkiden ölmedi ya...

Misafir — Aman birader, apartımanın galiba kaloriferli...

Sene 3 : Cilt 5 No. 115 FİYATI 10 KURUŞ. Perşembe 14 İkincikânun 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane :
İstanbul Ankara Caddesi No : 71
2 nci kat Hususi Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Senelliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Senelliği
800, Altı aylığı 400 kuruştur.

✻ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✻

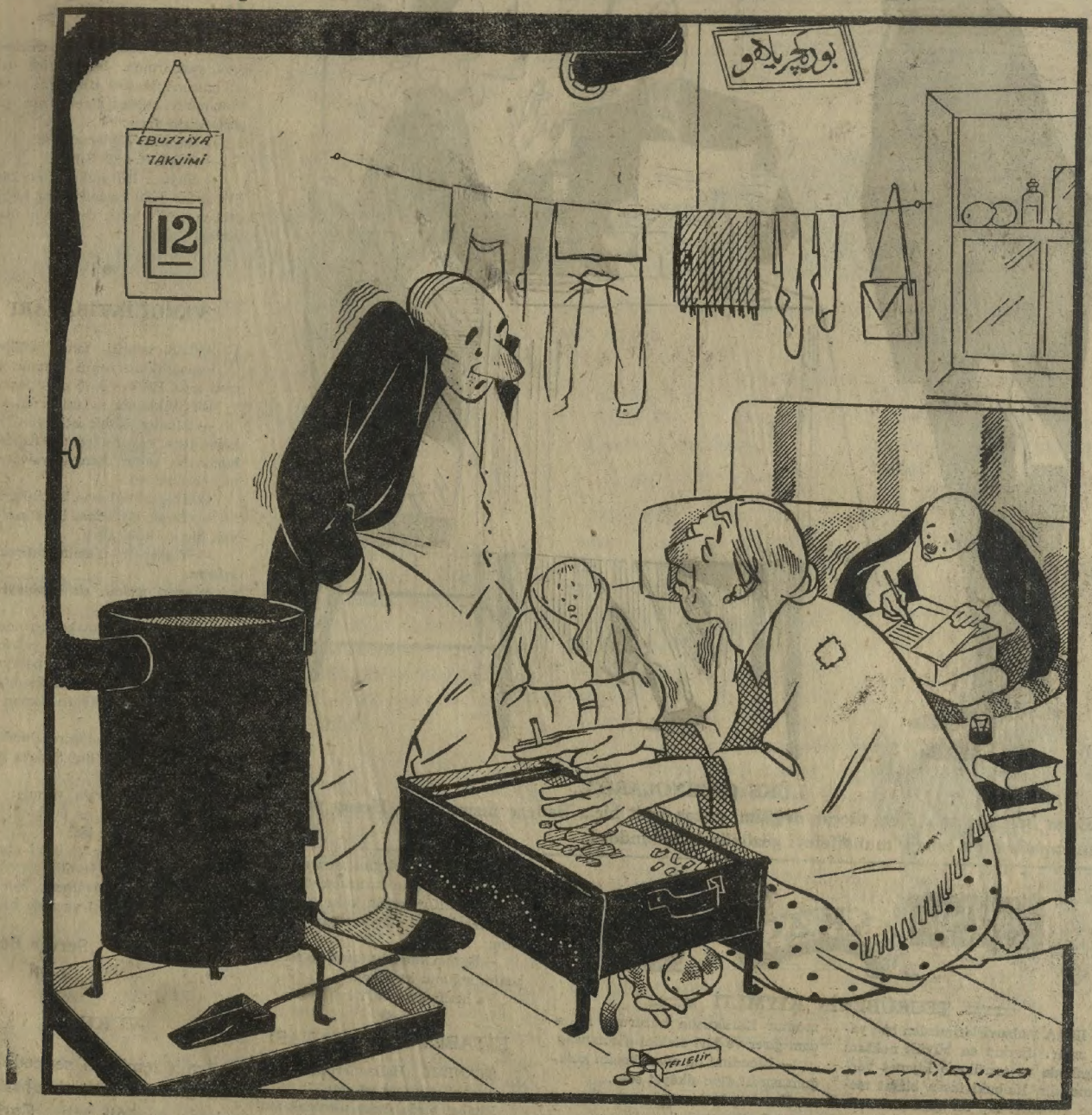

BETERİN BETERİ!...

Kadın — Vallahi titremekten canım çıktı...
Erkek — Hanım bunu bulduğuna şükret... Ya kaloriferli apartımanda otursaydık ne yapacaktın ?..

LÜKS GAZİNOLARDA..

— Bana bak garson... Ben tüccar değilim, miras yedi hiç... Sadece memurum... Hesap puslasını yaparken bu esbabı muhaffefeyi gözönünde bulundur !..

TECRÜBENİN KIYMETİ

FIKRA muharrirlerimizden biri yazıyor: «Şarkın en büyük noksanı müşahede ve tecrübeye kıymet vermemesidir. Halbuki insan bizzat tecrübe etmediği hiç bir şeye inanmamalıdır.»

Meslekdaşın müşahedeyi ve tecrübeyi pek başka türlü anladığı görülüyor. Bu tefsire göre, Amerikaya gitmemiş bir adamın Amerika diye bir kıt'a olduğuna inanmaması lâzımgelir. Ölüme inanmak için mutlaka bizzat ölmüş olmak lâzımdır.

Şu hikâye hatırıma geldi:

Vaktile Mısır diktatörü, saflığiyle meşhur Karakuşun huzuruna iki adam girer ve biri ötekini göstererek:

— Efendim! bu adam benim kulağımı ısırdı! diye şikâyet eder.

Karakuş ötekine dönerek sorar:

— Doğru mu?

— Hayır efendim, ben ısırmadım.

— Kim ısırdı ya? Baksana adamcağızın kulağı kan içinde!

— Kendisi kendi kulağını ısırdı efendim!

Karakuş tek başına bir odaya çekilir. Meslekdaşımız gibi o da nefsinde tecrübe etmeden hiç bir şeye inanmadığı için bir sandalyanın üstüne çıkar ve kendi kulağını ısırmağa çalışır. Böyle uğraşıp dururken sandalya devrilir ve Karakuşun kolu kırılır.

Derhal öteki odaya koşar ve suçluya:

— Bunun kulağını ısıran da sensin, benim kolumu kıran da!

Ve herifi hapsettirir!

HİTABET MÜSABAKASI

İSTANBUL Halkevlerinden biri hitabet müsabakası açtı.

Hitabet bizde «hece uzatmak sanatı» dır:

— Ey geenç neslill! Seniiin bugüüün hayatınnı dolduraan bütüün emelleeer, parlaaak hayalleeer heeep bireeer tatlıı ruyaaadır.

Sesleri böyle macun gibi uzatarak söz söy'emenin nekadar gülünç olduğunu anlamak için iki kişinin bu tarzda konuştuğunu tasarlamak kâfidir:

— Dostuuum lutfeeen yarın bizeee geliiir misiin?

— Hayıır beniiim yarın çoook işiiim var.

Müsabakaya giren gençlerimiz de bu an'anevi hitabeti taklit edeceklerse en tabii ve fasih konuşan değil, heceleri en çok uzatan birinci gelecektir. Jüri heyeti, elinde saat, uzun soluk rekorunu kıran genci arayacaktır. İnşallah böyle olmaz. Fakat olursa artık buna hitabet değil ciğer müsabakası demelidir.

«BEN» VE «BİZ»

MEŞHUR bir başmuharririn makalelerinden bahsediliyordu.

Biri sordu:

— Neden bizim başmuharrirlerin çoğu yazılarında «ben» yerine «biz» kullanırlar? Meselâ «fikrimce» yerine «fikrimizce», «bana göre» yerine «bize göre» niçin derler?

— Hakikati söylemek için!

— Hakikat mi? Bilâkis!

— Hayır... Bu muharrirler, kendi fikirlerini değil başkalarınınk'ni yazdıkları için «ben» demekten utanıyorlar!

VERGİ İNTİBALARI

VARLIK vergisi tahsil edilmeğe başlandıktan sonra paranın kıymeti arttı. Herkes borç para peşinde.

Bir dükkâncı sızlanıyordu:

— Kimden ödünç istiyeyim? Herkeste para suyunu çekti. Olanda da burun bu kadar. Ben de yalvarmayı hiç beceremem.

Dükkânda bulunan bir müşteri:

— Paralı bir adam bulursan yalvar, hiç korkma! dedi.

— Yapamam. Yüzüm tutmaz, sıkılırım.

Müşteri güldü, şu hikâyeyi anlattı:

— Vaktile bir batakçı birinden ödünç para koparmak için yalvarmağa başlamış. Yalvarmış ve parayı koparmış. Onu dinliyen başka bir arkadaşı, yalnız kaldıkları zaman sormuş:

«— Yahu! ödünç para almak için bu kadar yalvarılır mı? Sadaka mı istiyorsun, borç mu?

Batakçı şu cevabı vermiş:

«— Ne sadaka, ne de borç!

«— Ya ne öyle ise?

Batakçı gülmüş ve itiraf etmiş:

«— Herif bana verdiği parayı geri almak için öyle yalvaracak, öyle yalvaracak ki benimki yanında hiç kalacak!

Server Bedi

VUKUAT

İçmiş içmiş ve neticede sarhoş olmuştu. Ertesi sabah, bir otelde gözünü açtı. Garsonu çağırıp sordu :

— Ben dün akşam neredeydim acaba ?..

— Vallahi bilmem bayım !. Daha sabah gazeteleri gelmedi !.

BELEDİYENİN GETİRECEĞİ OTOBÜSLER HÂLÂ İSKENDERİYE'DE BEKLİYOR.. (Gazeteler)
İstanbullu — «Belki bir gün gelir diye..»
«Beklerim ümid ile...»

TAVŞANLA KEDİ

Komedi 1 Perde

BİRİNCİ MECLİS

BAY FEYZULLAH (Uşağını çağırarak) — Mehmet! Aç şu torbayı.

MEHMET — Başüstüne! (Açar).

B. FEYZULLAH (Torbanın içine bir tavşan koyarak) — Bu tavşanı Feriköyünde İhsan Beye götüreceksin. Ben ona vâdettimdi.

MEHMET — Başüstüne!

B. FEYZULLAH — Torbanın ağzını sıkı tut. Tavşan kaçmasın.

MEHMET — Başüstüne! (Çıkar).

IKINCI MECLİS

MEHMET (Yolda giderken aşçıların kahvesine uğrayıp biraz nefes almak istemiştir. Arkadaşları sorunca cevap verir:) Bizim Efendi bir tanıdığına tavşan gönderiyor.

BİR MUZİP — Bakayım şuna Mehmet... (Torbayı alır, bir köşeye çekilir, tavşanı çıkarıp içine bir kedi koyar, getirip Mehmed'e verir) Al... Güzel tavşan... Fakat giderken torbanın ağzını sıkı tut. Sakın açayım deme... Azılı bir tavşana benziyor... Kaçmasın!

MEHMET — Efendi de bana tenbih etti, açmam. (Torbayı alıp çıkar).

ÜÇÜNCÜ MECLİS

MEHMET (İhsan Beyin huzuruna girerek) — Bizim Bey selâm etti.

BAY İHSAN — Aleyküm-selâm!

MEHMET — Sana bir tavşan gönderdi.

BAY İHSAN — Haa... Çok memnun oldum. Vâdetmişti zaten... Unutmamış demek.

MEHMET — Buyur! (Torbayı açar, içinden tavsan yerine uyuz bir kedi çıkınca hayretten donakalır).

BAY İHSAN (Alay ederek) — Oh, oh, masallah... Bu ne güzel tavşan! Feyzullah Beye selâm söyle... Ben fare yiyen tavsanları sevmem... Al bunu götür... Çirkin şakaları hiç sevmem. Onu da söyle.

MEHMET — Başüstüne! (Torbayı alıp çıkar).

DÖRDÜNCÜ MECLİS

MEHMET (Yine kahveye uğrar, başından geçeni anlatır) — Tavşan kedi olur mu? Başıma ilk defa geldi.

MUZİP — Nasıl şey yahu?.. Ben demin gördüm, bu torbanın içinde tavşan vardı. Ver bakayım! (Bir köşeye çekilir torbanın içinden kediyi çıkarıp tavşanı koyar, gelir) Sahi yahu... Tavşan kedi olmuş.

MEHMET (Torbayı alır) — Koşup Efendiye haber vereyim. (Çıkar).

BEŞİNCİ MECLİS

B. FEYZULLAH — Tavşanı götürdün mü Mehmet?.

MEHMET — Götürdüm, fakat tavşan kedi oldu.

B. FEYZULLAH — Nasıl sey o Mehmet, tavşan kedi olur mu?

MEHMET — Oldu beyim.

B. FEYZULLAH — Çıldırdın mı sen?

MEHMET — Hayır beyim.

B. FEYZULLAH — Neler söylüyorsun, divane!

MEHMET — İhsan Bey de kızdı. Fakat yalan demiyorum vallâhi... İşte... (Torbayı açar, bu sefer de içinden kedi yerine tavşan çıkınca hayretinden donakalır).

B. FEYZULLAH — Kör müsün? İşte tavşan! Niçin götürüp vermedin?

— Arkası 9 uncu sahifede —

— Kuzum sizin mahdum nerede?..
— Hastahanede...
— Vah, vah ne oldu?..
— Tıbbiyeyi bitirip doktor oldu...

ASRIN KADINLARI (!)

Erkek — Şu kadını görüyor musun... Sevdiği adamla evlendiği halde, yine bedbahtım diyor!..
Kadın — Nasıl demesin... Artık sevgilisi değil ki kocası...

BAYAN KUMARBAZ OLDU!...

Kadınlar sefih oldu şu birkaç yıldanberi,
Bu yüzden erkeklerin yürekleri kederde!..
Kocalar böyle diyor: Ağlasak vardır yeri,
Marmara çırasıyız; düştük devasız derde:
Bayan kumarbaz oldu: Aklı, fikri pokerde!..

★

Kimse merhem bulamaz bu kanayan yaraya,
Hiç biri acımıyor sarfedilen paraya:
Üç beş kadın gelince meselâ bir araya,
Hemen oyun masası kuruluyor evlerde;
Bayan kumarbaz oldu: Aklı, fikri pokerde!..

★

Bir lâhza düşünmüyor dünyanın ateşini,
Bırakmıyor israfın, sefahatin peşini!..
Korumuyor parayı güç kazanan eşini:
Kavak yeli esiyor, aklı kalmadı serde;
Bayan kumarbaz oldu: Gece, gündüz pokerde!..

★

Yazan:
NECDET RÜŞTÜ

Mantar gibi yaşıyor, evde hiç görmüyor iş,
Ne bir yemek biliyor; ne çamaşır, ne dikiş!..
Nasihat verenlere öfkeyle bileyor diş,
Yaşlandıkça azıyor, uslanacağı yerde;
Bayan kumarbaz oldu: Aklı, fikri pokerde!..

★

Yakında bükülecek bir ihtirasla beli,
Kaybederse titriyor artık ayağı, eli:
İnsanlıktan çıkmış ta, olmuş garip bir deli,
Gözlerine çekmiştir kazanmak hırsı perde:
Bayan kumarbaz oldu: Aklı, fikri pokerde!..

★

Kocalar böyle diyor: Sızlıyor ciğerimiz,
Bu müsrifler elinde yüzülüyor derimiz!..
Hasretle arıyoruz: Nerde ninelerimiz,
Nerde o, ev hanımı, eski kadınlar; nerde?..
Bayan kumarbaz oldu: Aklı, fikri pokerde!..

Necdet Rüştü

19

YENİ YILA GİRDİKTEN SONRA...

— Bu sene kocan kırk beş yaşına basıyor... Ya sen ?..
— Benim yaşa basmak âdetim değildir !..

YENİ BAROMETRELER..

— Hayrola yahu... Dürbünle komşunun kızını mı gözetliyorsun ?..

— Yok canım... Havaların nasıl gideceğini anlamak için kömürcünün yüzüne bakıyorum.

HİKAYE

Çivi Çiviyi Söker !...

Salim ve Haydar Yılbaşı gecesini beraber geçirdiler. Gece yarısına kadar meyhane meyhane dolaşıp kafayı çektiler. Üst tarafına Haydarın pansiyonundaki odasında devam etmeğe karar vermişlerdi. Yarımşar kiloluk iki büyük şişe rakı ve bir sürü meze alıp odaya geldiler.

Birinci şişeyi bitirince ikisinde de bir damla içmeğe takat kalmamıştı. Biri yatağa, öteki de divanın üstüne kıvrılarak sızdılar.

Ertesi gün öğleye doğru uyanmışlardı.

Salim kalktı, ceplerini yokladı :

— Eyvah ! dedi, bende metelik kalmamış ! Sende para var mı, Haydar ?

Haydar da ceplerini yokladı:

— Tam beş kuruşum var, dedi.

— Hay Allah cezasını versin, bugün her taraf kapalı... Meteliksiz ne yapacağız ?

— Ben akşama eve uğrar, dayımdan alırım.

— İyi ama şimdi benim karnım zil çalıyor. Akşama kadar dayanamam.

— Ne yapalım ?..

— Bilmem ki...

Salim etrafına baktı. Okutulacak bir şey arayordu. Gözüne geceden kalma şişe ilişti :

— Hah ! dedi, buldum !

— Para mı ?

— Onun gibi bir şey... Baksana, geceden kalma yarım kiloluk, açılmamış bir şişe var.

Haydar bağırdı :

— Mükemmel !.. Hemen başlıyalım çekmeğe...

— Yok yahu !.. Götürüp satarız.

— Bırak Allahını seversen... Bak şurada biraz meze de kalmış. Oturup içelim şu şişeyi !

— Yetişir be birader... Satalım şunu... Bir güzel sıcak yemek yiyelim.

— Peki... Satalım ama bana bir kadeh ver, çekeyim, üst tarafını satarız.

— Olmaz. Tıpasını çıkarmıyalım. Almazlar.

— Alırlar. Benim tanıdığım bir bakkal var. Ona götürür, yarım lira eksiğine satarız.

— Canım, bir kadeh için şişeyi berbat etme.

— Kuzum, kuzum...

Salim düşündü :

— Öyle ise, dedi, ver o beş kuruşu bana, bir kadeh iç ! Mademki şişe satılık, bedava içemezsin.

Haydar çeyreği verdi, bir kadeh içti.

Salim bunu görünce imrendi :

— Yahu ! dedi, hazır şişe açıldı, bir kadeh de ben içeyim !

Haydar itiraz etti :

— Yoo !.. Biz bu şişeyi satacağız. Bedava olmaz.

— Eh... Al öyle ise verdiğin beş kuruşu, bir kadeh de ben içeyim.

Salim, Haydardan aldığı çeyreği iade ederek bir kadeh çekti.

Şişenin tıpasını iyice kapadı :

— Haydi, kalk artık, gidelim, dedi.

— Dur biraz.

— Ne var ?

— Ben de bir kadeh içeceğim.

— Olur mu yahu ?.. Biz bunu satmağa götüreceğiz.

— Parasile değil mi ? Al çeyreği, ver bir kadeh !

— Fakat...

— Allah Allah... Maksat satmak değil mi ? Bakkala satacağın yerde, bir kadehini bana sat.

Haydar Salimden aldığı çeyreği verdi, bir kadeh içti.

Bu sefer Salim şişeyi yakaladı :

— Benim suçum ne ? Dedi, ben de bir kadeh içerim.

— Şişede bir şey kalmıyacak.

— Kalır, kalır, daha çok var.

— Olmaz be birader, yeter artık...

— Parayı veren düdüğü çalar. Al çeyreği, ver bir kadeh !

Salim çeyreği verdi ve bir kadeh içti.

Böylece nihayet şişenin dibini boyladılar.

Salim birdenbire hatırladı :

— Yahu... Bende bir piyanko bileti var. Bir gazete aldırsak da numaralara baksak...

— Aman şu çeyrekle köşeden bir gazete alıp geleyim... Belki bir amorti çıkmıştır.

— Çıkmışsa ne yaparız ?

— Ne yapacağız ? Bir şişe daha alırız !

— Demindenberi bir köşede oturmuş kimi bekliyorsunuz ?..
— Hesabımı görecek birisini...

KİBARLIK !..

Karı koca kavgada :

Kadın — Komşunun kocası kibar, senin gibi değil, karısına hep elmasım diyor..

Erkek — Tabiî, herif kuyumcu.. İstersen ben de sana turşucuğum derim !.

Haydar koşup bir gazete aldı, geldi.

Salim bileti çıkardı ve bütün numaraları yokladıktan sonra durdu, düşündü, bileti yırtıp attı.

Haydar sordu :

— Amorti de çıkmamış mı?

— Çıkmış !

— Çıkmış mı ? Öyle ise neden bileti yırttın ?

— Bir amorti çekmişiz ama iki buçuk lirayı alırsak yine rakıya vereceğiz, bu sefer de mortoyu çekeceğiz. İyisi mi çeyrek de, bilet de, şişe de gitti. Sen sağ, ben selâmet !

Hikâyeci

KOKU

Musa evlâtlarının cimriliği kadar sudan nefretleri de meşhurdur. Bir gün bir Yahudi, bir Türk ve bir Rum avcı bir odada toplanmışlar. Yahudiden avcı olmaz amma ne ise. Onlar sadece para avlamasını bilirler; öyle topla tüfekle alış verişleri yoktur. Ne ise, masal bu ya... Ortada da, avlanalı haftalar geçmiş ve berbat bir surette kokmıya başlamış bir kuş var. Hayvanı bir türlü paylaşamıyorlar. Nihayet bir hal çaresi bulunmuş : Kim bu kuşla beraber en uzun müddet odada kalabilirse hayvan onun olacak. Başlamışlar beklemeğe. Yarım saat sonra Türk avcı burnunu tıkayarak odadan fırlamış. Bir saat sonra da Rum. Kapının dışında, arkadaşlarını beklemişler. Bir saat geçmiş, iki, üç saat geçmiş, içerden hiç ses seda çıkmıyor. Nihayet altı yedi saat sonra, artık arkadaşlarının zehirlenip öldüğüne hükmedecekleri bir sırada kapı hafifçe gıcırdar, mecalsiz biri tarafından itiliyormuş gibi aralanır, aralanır ve, sürünerek... kuş çıkar.

TAVŞANLA KEDİ

—Beş tarafı 5 inci sahifede—

MEHMET — Götürdüm beyim... Torbadan kedi çıktı... İhsan Bey kızdı, ben böyle şakaları sevmem diye...

B. FEYZULLAH — Bu kedi mi be adam ? Tavşan bu, tavşan !

MEHMET — Evet beyim, tavşan ! Fakat orada kedi idi, hem de uyuzu vardı.

B. FEYZULLAH — Herif, neler söylüyorsun ? Sen eşek misin ?

MEHMET (Şaşkın şaşkın bir tavşana, bir de efendisine bakarak) — Ben de şaşırdım. İnsan mıyım, eşek miyim ? Tavşan kedi olursa, ben de belki eşek olmuşumdur ; fakat kedi tavşan olunca, ben de insan oldum mu acaba ?..

B. FEYZULLAH — Sana bir oyun etmişler. Doğru söyle. Gidip gelirken bir yere uğradın mı ?

MEHMET — Kahveye uğradım. (Orada muzibin torbayı aldığını anlatır).

B. FEYZULLAH (Meseleyi anlar) — Hah !.. Dedim ya... Sana bir oyun etmişler !

MEHMET — Ah... Tavşanı alıp kedi koyan Allahım... Şu kafamı alıp içine biraz akıl koysa...

Gevezo

KARAMANIN KOYUNU

Baba — Sen artık aldın yürüdün !. Bugün yine o bobstil midir, ne heriftir, sırnaşıyordu.. Ne diye yüz veriyorsun öyle heriflere ?..

Kız — Herif dediğin Cemil mi ?.

Baba — Tabii...

Kız — Beraber sinemaya gittikti.. Fenalık bunun neresinde ?.

Baba (Köpürerek) — Neresinde mi ?.. Neresinde ha ?.. Anlat bakayım filmi başından sonuna kadar !..

Kız — ?!..

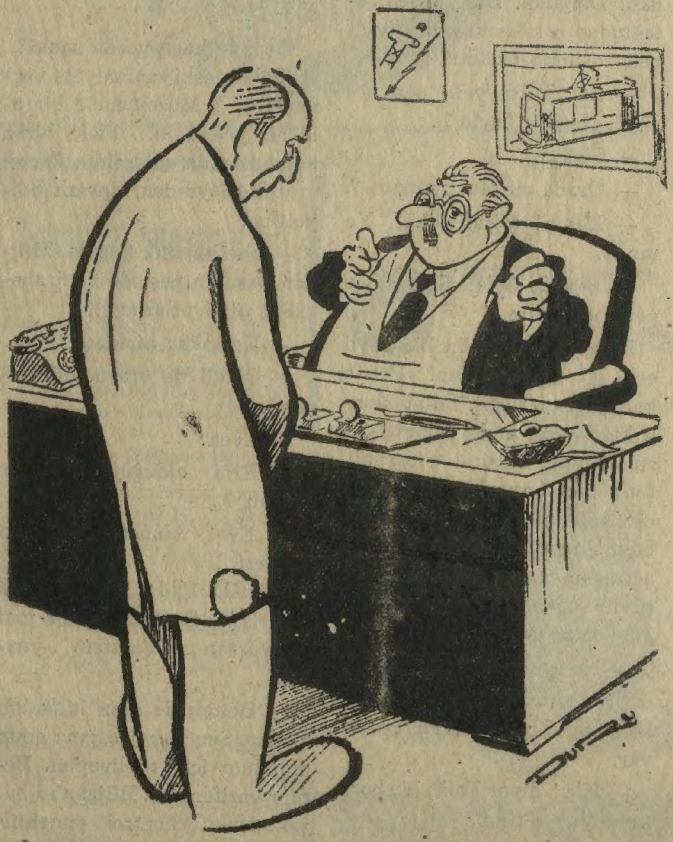

TRAMVAY ŞİRKETİNDE :
— İkinci mevki arabaları kırmızıya boyayın, yakında memurlara zam yapacağız...

— 8 —

Faik, Fedai Koç hakkındaki malûmat ve adresi ihtiva ederek avucuna sıkıştırılan kâğıdı aldı ve yan tarafta bir masaya geçti.

İki dakika sonra Fedi göründü. Geniş bir tebessümle Serapla Gönül'ün karşısına geçti, oturdu.

Faik, delikanlıyı yangözle, inceden inceye tetkik ederken birdenbire saatine baktı : Üçe beş vardı. Daha, tâ Şişliye, Halâskâr Gazi caddesine gidecekti.

Kalktı, lokantadan çıktı. Bir Şişli - Bayezit tramvayına atladı. Dalgındı. Bu yüzden, eteğinden çekilmekte olduğunu pek zorlukla farketti :

— A... Müzeyyen sen misin ?. Nereye böyle ?..

— Şişliye...

— Orada mı oturuyorsun ?.

— Hayır.. Misafirliğe... Ya sen ?.

— Ben de öyle.. Şişlide bir yere sözlüyüm..

Müzeyyen, Faik'in bir hayli eski göz ağrılarından. Pek o kadar güzel değil, fakat alımlı kızdır. Bir anda, huvardalık zamanının bütün teferrüatı, tatlı, acı hatıraları zihninde canlandı. Hay gidi Müzeyyen hay.. Epeyce tüyü düzmüş.. Şu astragan manto.. Deve kuşu tüylü şapka.. Bir Tunus gediğine çatmış olmalı..

— Ne işlerle uğraşıyorsun ?.

Diye soruyor Müzeyyen.. Sesinde hafif bir tahakküm edası var.

— Hiç !. diyor Faik; bir harp zenginine çattım..

— Doğru söyle Faik..

Bu ihtar, kalabalık tramvayda sağdan soldan itilmeğe, ayağına basılıp sırtına vurulmağa alışkın olan Faik'i, ani bir fren sarsıntısı gibi yerinden hoplattı. Kadınlar hakkında hiçbir bilgisi olmasa, Müzeyyen'i iliklerine kadar tanırdı. Onun için, soruşundaki eda biraz midesini bulandırdı. Âdeta, Müzeyyen'in nikâhlı karısı gibi, işlerine karışmak istidadında olduğunu seziyordu. Ekşi bir yüz ve tutuk bir sesle :

— Vallahi doğru söylüyorum..

Diye tekrarladı. O zaman Müzeyyen, tıpkı eski günlerde olduğu gibi, dişlerinin arasından, kısık bir sesle :

— Ya.. dedi, ya... Demek doğru...

Ne diye karışıyordu sanki?.. Ne çabuk eski samimiyete varmışlardı ? Müzeyyen'le bir alâkası yoktu ki... Faik, biraz kendine gelir gibi oldu. Öteki, oturduğu yerden, devam ediyordu :

— Seni sık sık Şişlide, Müjgân Saral'ın peşinde ve arabasında görüyorlarmış...

— Ne çıkar bundan ?.

— Şimdi de oraya gidiyorsun..

— Evet..

— Kim olduğunu biliyor musun ?..

— Evet, Ahmet Paracan'ın metresi...

— İlâhi Faik!. Bereket seni severim.. Şu kadını bir mal sanıyorsan aldanırsın yavrum...

— Benim de sana itimadım vardır. Sende kalacağına emin olduğum için söyliyeyim. Benim vazifem bu Müjgân'ın hareketlerini kontrol etmektir.

Faik bunları söyledi amma, bir saat sonra İstanbulun en az yarısının bu haberi alacağını bile bile söyledi. Zira, onun nazarında en sür'atli intişar vasıtası ne telsiz, ne de radyo idi. Kadındı. Amma, zavallı Faik, ne yapsındı ki, bu tehlikeyi göze almazsa, Müzeyyen, kendisi için daha büyük bir tehlike teşkil edebilirdi.

Nitekim onun hüsnü niyet ve samimiyetle açılması, kadında da iyi bir tesir yapmıştı.

— Ben sana Müjgân'ın ne mal olduğunu anlatacağım !.

Dedi ve anlattı. Tramvayın haldırtısı, yolcuların patırtısı, biletçinin gürültüsü arasında, dinledikçe, Faik'in gözleri büyüdü; nefesi tutuldu; yanakları kızardı, boynunun damarları şişti. Arasıra kafa kafaya vuruşuyorlar, sonra tekrar ayrılıyorlardı. Ah.. Müzeyyen öyle tatlı konuşuyordu ki, Faik, neredeyse ağzının içine girecekti. Bu halin etrafın ne kadar nazarı dikkatini çektiğini görmüyordu bile. Zaten uykudan ve dedikodudan tatlı ne vardır ?. Maamafih, Faik'in öğrendikleri de, kendi bakımından oldukça mühim sayılacak malûmattı. Oğlan, artık kendini Müjgân'ın yanında bir gölge gibi, silik ve çekingen görmek itiyarından sayıyordu.

— Hamam !..

— Ben burada ineceğim...

— Ya.. Peki... Görüşelim Müzeyyen..

— Seni nerede bulurum ?..

—Telefon numaram 3 56748921 dir.

— Ayol nasıl hatırlıyayım?.

— Balıkpazarında ... Hanı..

— Hah.. Öyle bulurum..

— Güle güle canım...

Müzeyyen vatmanla biletçinin hiddetli bakışları altında, kırıtarak tramvaydan atladı.

Faik, keyfinden ağzı kulaklarına vararak, Şişliye gelmelerini sabırsızlıkla bekledi. Sonra, ellerini cebine sokarak, geriye doğru hızlı hızlı yürümeğe başladı.

Apartımanın ziline bastığı zaman halinde ne yapacağını kararlaştırmış adamların sükûnetli hali vardı. Kapıyı Perihan açtı.

— Hanımefendi evdeler mi?.

— Tabiî efendim.. Sizi bekliyordu..

— Beni mi bekliyordu ?.. Peki amma, sen beni ne biliyorsun yavrucuğum ?.

— A.. Niçin bilmiyecekmişim !. Geçen gün şoförle beraber kapı önünde bir saat beklemediniz miydi ?.

Genç adam hizmetçinin bu ihtikatine hiç de şaşmadı. Yalnız ötedenberi mevcut bir kanaati biraz daha kuvvetlendi : Hizmetçi denilen mahlûk, içinden pazarlıklı kimseler imiş, ilk hedeftir. Ne hizmetçiler vardır ki, monden hanımın karmakarışık münasebetlerini, bir büyük devletin siyasîleri kadar bilgi ile idare ederler. Bu itibarla, hizmetçileri kazanmak, kaleyi içinden fethetmek demektir. Beşinci kol meselesi.

Perihan yolu gösteriyordu. Koridorun loş bir yerinde, Faik kızın ensesine sokuldu. Tam o anda nihayetteki kapı açıldı ve Faik hizmetçinin bir protesto hareketile beraber, bol bir ışık ortasında kalakaldı. Tesadüfen dışarı çıkan Müjgân, bu oldukça şüpheli vaziyet karşısında bir an tereddüt ettikten sonra alaycı bir eda ile :

— O, pardon Faik Bey.. Geldiğinizi henüz bilmiyordum, affedin !.

Dedi. Beriki son derece mahcup olmuştu.

Fakat işi pişkinliğe vurdu. Sür'atle ilerliyerek, biraz beceriksiz bir hareketle, Müjgân'ın elini öptü. Aralık kalan kapıdan sesler geliyordu.

— Misafirleriniz var galiba.. Rahatsız etmiş olmıyayım ?.

— Rica ederim.. Ne münasebet ?. Buyurun ileriye.. Birkaç ahbap.. Yayancı yok.. Perihan, aşağıya bak bakalım, kapıcı orada ise Osman Beye kadar gidecekti, unutmasın !..

Ve salonun kapısını açarak, girdi. Faik'i misafirlerine ta-

— Devamı karşıki sahifede —

TARİHTEN ÇİZGİLER ALBÜMÜ

Kıymetli ressam Samihin bu nefis albümü önümüzdeki haftaya çıkıyor

Fiatı 135 kuruştur.

Şaka Mecmuasına bir sene müddetle abone olanlara bu nefis albümden bir adet hediye olarak gönderilecektir.

Bir senelik abone tutarı olan 5 lira Şaka İdarehanesine gönderilmelidir.

nıttı. Misafirler iki erkekle üç kadından ibaretti.

— Faik Bey.. Ulvi Topuz.. Civata kıralı...

— Teşerrüf ettim beyefendi..

— Rica ederim, o şeref bendenize ait..

Faik bu kırala majeste dememek için kendini zor tuttu.

— Reşit Yağar.. Yağ tasfiye fabrikatörü.. Eşi Bayan Neslihan Türker.. Bayan Nemika Üçlü.. Bayan Reşadet Soy...

— Teşerrüf ettim hanımefendiler..

Faik'in girmesile durulan konuşmalar tekrar alevlendi. Zaten, bu kıral ve kıraliçelerden hiçbiri onu ciddiye almamış, açıkçası adam yerine koymamışlardı. Bunu mimliyen Faik, salonun öbür ucuna doğru yürüdü.

Dogrusu, döşeniş kusursuzdu. Gerçi, Faik'in bu hususta bilgi veya tecrübesi hayli kıttı amma, nede olsa, ortalıkta rahatsız edecek bir şey göze çarpmıyordu. Bilâkis en lüzumsuz görülebilecek teferruat bile insana huzur ve sükûn verici idi. Bir koltuğa gömülerek, yanına gelmek için misafirlerin ortasından sıyrılmağa ve onları kendi haline bırakmağa uğraşan Müjgân'ı beklerken bir taraftan da ötekileri gözden geçiriyordu. Kıralın amelelikten yetişme olduğu, çok salladığı yağlı, iri, küt parmaklı ve kıllı ellerinden belli.. Bu eller, tam bir vurguncu elleri.. Fabrikatörde az buçuk okumuş adam suratı var.. Amma, herifin ne tilki olduğu karşısındakini sinsi sinsi dinleyişinden belli. Hele eşler... Kıyafetlerinin bütün güzelliğine, zarafetine rağmen, bunların re cins bir «eş» oldukları sanki boya halinde suratlarına sıvanmış... Bayan Neslihan Türker, yüzde yüz dönme.. olmalı soyadı da bunu gösteriyor zaten.. İncecik sesile, ne de edalı konuşuyo r ya. . . Nemika Öçlü biraz adama benziyor... Mahzun hali, ince yüzü, hani biraz yufka yürekli bir insanı ufak bir gayretle ağlatabilir. Reşadet Soy ise tam malın gözü. Faik ona bakarken gayri ihtiyarî yutkundu. Maamafih, içlerinde müjgânın mevkii büsbütün başka... Zorla değil ya, kadında bir başka güzellik var... Hele, hakkında öğrendiklerinden sonra, Faik'in gözüne daha bir munis görünüyor..

— Buyurun Müjgân Hanım..

— Rahatsız olmayın canım.. Geldiğinize çok sevindim doğrusu..

— Ya ben.. ya ben.. bir de bana sorun...

— Ay.. rica ederim.. kompliman yasaktır...

— Hay hay.. siz nasıl emrederseniz.. Ama, vallahi ve billâhi, dinim hakkı için kompliman değil...

Müjgân koltuğun kenarına oturdu. Yavaşça, kulağına eğilerek sordu :

— Sarhoş musunuz kuzum?.

— Hayır.. ama, başım dönüyor...

— Haydi, haydi... Siz onu her kadına söylersiniz..

Faik derhal daktilo İclâle söyliyeceklerini hatırladı. Sonra kemali emniyetle :

— Kat'iyyen ! dedi, bu sözleri söylediğim ilk kadın sizsiniz !..

— Hah hah hay... Daha yeni görüşüyoruz sayılır... Siz buna nezaket mi diyorsunuz ?.

— Ne münasebet !.. Bilâkis kabalık ettiğimin farkındayım... Fakat, kendimi alamıyorum.. Ne yapayım ?..

— Devam edecek —

Tüccar Terzi Muhittin Bürün

Galata

Haraçcı Sokak

İKİ MARUF KARDEŞ MAKİNA

Sizin için ne diyorlar ?

Seviliyor musunuz ?

(Nasıl anlıyabilirsiniz? Kendinizi nasıl sevdirebilirsiniz?) Yeni çıktı. Kadınların beğendiği Dişi Kuş serisinden ikinci kitabdır. Birincisi de kocanızı nasıl muhafaza edebileceğinizi izah eden (Dişi Kuş) tur. İkisini de her halde okumalısınız. Çok beğeneceksiniz.

Hayatınızı yükseltecek iki faydalı kitab.

PARLAK BIR İSTİKBAL NASIL KAZANILIR ?

Casson'dan :

Ömer Rıza Doğrul

MEŞHUR ADAMLARIN MEŞHUR SÖZLERİ

17 inci basılışından çeviren : Y. Bahar

17 nci basılışından çeviren: Y. Bahar İkinci tab'ı

Kitabcılardan arayınız. 75 ve 50 Krş.

Umum Neşriyat Müdürü : Ethem Izzet

Basıldığı yer : Ahmet Sait Matbaası

Tarihten Çizgiler

İDARE

KÜÇÜK HANIM KİRKOR EFENDİDEN UT DERSİ MEŞKEDİYOR...

Birlikte tempo tutarak şarkı söylerler :

Sakladım söylemedim derdimi her derdi unuttum..
Sana göstermedim hicranımı kalbimde uyuttum..

★

İncinirsin, üzülürsün, kırılırsın diye korktum..
Seni ey gonce gülüm bir gül-i rânâ gibi tuttum..

Senelerce ben sana söylemedim aşkımı hattâ..
Öpmedim, koklamadım gül gibi ruhsarını hâlâ...

— Burasını baştan geçelim efendim... Diyez'leri doğru bas mıyorsunuz...

HOŞ FIKRALAR

HARARET !..

Müflis ve tam mânasile züğürt bir adamdı. Bu soğuklarda, incecik bir pardesü ile, tiril tiril titriyerek dolaşıyordu.. Beyoğlunda tanıdığı şık bir kadına rasladı (böyle züğürdün şık ve kibar dostu olmaz amma, fıkra bu..). Sırtındaki kürkü görünce koluna girdi. Kadın, onun dudaklarını kıpırdattığını görünce :

— Ne söylüyorsun kuzum, yoksa dua mı ediyorsun?. dedi.

— Evet !. Öbür tarafıma da bir kürklü tanıdık gelsin diye dua ediyorum..

KUMAR

Cevdet bilmez, oynar. Rahmi bilir ve üstelik hile de yapar. Rahmi evlidir, Cevdetse kâr. Gel zaman, git zaman ki kumarbazdan Cevdet Rahmi'ye yenildiklerinin acısını eskla çıkarmak yolunu tuttu. Yine böyle bir gün, beraberlerken Cevdet sordu :

— Şimdi Rahmi ansızın geliverirse ne yaparız ?..

Rahmi'nin karısı güldü :

— Bir poker partisi teklif edersin, dördüncü kumarbazı aramıya gider !..

SIRDAŞLAR..

Dairenin müdürü, yeni daktiloyu karşısına çekti. Konferansa başladı :

— Biliyorsunuz ki, dairenin hesapları mahremdir. İşlerimiz gizli kalmalıdır. Binaenaleyh, her şeyden evvel, sır saklamasını bilmelisiniz...

Daktilo cevap verdi :

— Hiç merak etmeyiniz efendim.. Daha evvelki âmirim evliydi !..